

ude en saadan Erstatning, at de fremkomne Ønster kunde imødefommes. Det har jeg nu ogsaa bestræbt mig for, men jeg tror ikke, det er muligt; thi man kan kun taksere den Stade, der ligefrem foreligger, det andet lader sig vanskelig taksere. Smidlertid tror jeg, at der er udrettet saa meget ved at dette Spørgsmaal er kommet frem, at det for alle de kommanderende i Byerne staar klart, at det er Krigsbestyrelsens Ønste, at man optræder saa humant som muligt ved denne Beslighed lige over for Omegnens Beboere, og at man søger at undgaa Konflikt, hvor man kan, og saa vidt jeg ved, indrømmes det overalt af Beboere, at der virkelig fra Krigsbestyrelsens og de kommanderendes Side gøres, hvad der med Billighed kan forlanges; en anden Sag er, at der kan være enkelte Beboere, som ere noget vanskelige, at tilfredsstille, noget vanskelige at komme ud af det med, og at der ogsaa er enkelte Officerer, særlig yngre, som ikke altid i hvert enkelt Tilfælde ret have Blik for, hvad der i denne Henseende kan siges at være ret passende, men jeg tror, at man alvorlig bestræber sig for ikke at gøre mere Gene og ikke at foraarjage større Ulemper end høist nødvendigt; dog er man jo nødt til undertiden at passere uden for Vejene, saaledes at man netop kommer paa Steder, hvor der er tøjrede Kreaturer, og man er jo nødt til at skyde o. s. v., saa nogle Ulemper kunne jo vel næppe undgaaes. Smidlertid skal jeg med Fornøjelse tage Spørgsmaalet op til Undersøgelse og skal næste Aar eller ad Aare stille Forslag om en Sum, hvormed man kan søge at imødefomme de Fordringer, der i saa Henseende kunne stilles, saaledes at man har Penge til Disposition, ikke efter de almindelige Regler for foraarjaget Glæde, men for de Ulemper, der foraarjages paa den her omtalte Maade. Jeg vil mene, at man vil kunne faa det arrangeret paa en eller anden tilfredsstillende Maade, og da mine Bestræbelser kun gaa ud paa, at Hæren skal staa paa en god Jod med alle Statsborgere, saa kan jeg kun med Glæde gaa ind paa dette, og jeg skal, hvis jeg faar et saadant Beløb til min Raadighed, søge at arbejde hen til at det bliver anvendt paa en passende Maade.

Ordføreren (H. Jensen): Det glæder mig at høre de Udtalelser, vi nu fik fra den ærede Krigsminister, og naar han nævnte enkelte Garnisonsbyer, som ere særligt uheldigt stillede, fordi de laa i en Spids, saa at der kun var grumme lidt Vand deromkring, og i den Henseende nævnte Helsingør, saa

kan jeg ogsaa nævne den By, som jeg har den Ære at repræsentere (Nyborg); den ligger ogsaa indneben og har kun Vand paa den ene Side, saaledes tror jeg, der gives flere Byer; men den ærede Krigsminister mente jo, at Bestræbelserne ville blive rettede paa at imødefomme alle Ønster i den Retning, saa at Hæren kom til at staa paa en god Jod med de Folk, her var Tale om. Ganste vist mener den ærede Krigsminister, at der var enkelte af disse, som kunne være noget vanskelige og stille meget store Fordringer, men paa den anden Side indrømmede den ærede Minister, at der ogsaa kunde være nogle Officerer, navnlig af de yngre, der ikke ret forstod at gribe Sagen praktisk an. Det er vist saa, at man kan sige: Der er braadne Kar i alle Lande, og jeg har det Haab, at naar det herfra og fra Krigsbestyrelsens Side blev udtalt, at man ønsker, at vedkommende Folk skulde have Erstatning for disse Ulemper, saa vil det nok lykkes at finde en Form, hvorunder man kan sættes i Stand til at tilfredsstille alle Parter, enten det nu bliver paa Finansloven eller ved særlige Bestemmelser. Jeg takker den ærede Minister, fordi han vil medvirke til dette.

Krigsministeren (Barnhøj): Jeg vil gerne gøre en Tilføjelse til det, jeg sagde nylig, nemlig den, at her omkring Kjøbenhavn, hvor Garnisonen er forholdsvis stor, er der en Ulempe, som man vist nemt kunde afhjælpe noget. Det er jo bekendt, at Staten ejer en Fælled paa omtrent 300 Td. Vand ved Flaaskroen. I sin Tid blev denne købt for eventuelt at afløse de andre Fælleder. Naar denne blev stillet til Krigsbestyrelsens Disposition, saa vilde man faa Beslighed til at foretage en hel Del Øvelser der, uden at man behøvede at benytte de omkring Kjøbenhavn liggende Jorder, og derved vilde for Kjøbenhavns Vedkommende allerede være naaet en hel Del. Jeg skal derfor henstille, om man ikke snart kunde blive enig om at stille denne Fælled til Disposition for Krigsministeren, i Stedet for at den nu er stillet til Finansministerens Disposition, som oprigtig talt vist ikke har megen Fornøjelse af den.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

§ 1 (se Tillæg C. Sp. 11—12): Vedtoges uden Afstemning.